

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 7117

гр. София, 09.11.2018 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 15
състав, в публично заседание на 23.10.2018 г. в следния състав:
СЪДИЯ: Полина Якимова

при участието на секретаря Цветелина Заркова, като разгледа дело номер **6972** по описа за **2018** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. АПК.

Образувано е въз основа на постъпила по реда на чл.152 АПК на 29.06.2018г. жалба на Г. С. Г., чрез адв. М. срещу мълчалив отказ на директора на Главна дирекция „Национална полиция“ да се произнесе по искане вх. № 338400 9737/ 12.12.2015г. по описа на 09 РУ – СДВР за снемане на 9 полицейски регистрации след като с влязло в сила на 25.04.2018г. решение на АССГ по адм. дело № 3701/ 2016г. е отменена Заповед № 3286з 239/ 20.01.2016г. на органа и административната преписка му е изпратена за ново произнасяне по искането при спазване на указанията по тълкуването и прилагането на закона.

В съдебно заседание адв. М. заявява, че поддържа оспорването на формирания мълчалив отказ, доколкото органът не се е произнесъл в установения в АПК срок при положение, че преписката му върната от съда на 14.05.2018г. В писмено становище по чл.149, ал.3 ГПК вр. чл.144 АПК сочи, че представената от ответника едва в с.з. на 23.10.2018г. негова Заповед № 3286з 4157/ 16.10.2018г. обективира произнасяне по молба вх. № 338400 9737/ 12.12.2015г. по описа на 09 РУ – СДВР, или, исканият административен акт е издаден, което действие на оправомощения да се произнесе орган се приравнява на оттегляне на оспорения административен акт. Правният инетрес на Г. е отпаднал, но това не е било така към момента на депозиране на жалбата, въз основа на която е образувано настоящето производство. Налице е хипотезата на чл.159, т.3 и т.4 АПК и същото следва да бъде прекратено. Претендират се сторените разноски.

Ответникът - директорът на Главна дирекция „Национална полиция“ към МВР, чрез юрк. П., поддържа, че оспореният мълчалив отказ не съществува, а Заповед № 3286з 4157/ 16.10.2018г. е издадена от компетентен орган, в изпълнение на изискванията за форма и съдържание, при правилно приложение на материалния закон. Претендира се

юрисконсултско възнаграждение в максимален размер.

От фактическа страна се установява:

Началото на административното производство е поставено на 12.12.2015г., когато Г. С. Г. се обърнал към началника на 09 РУ – СДВР с изложение относно образувани досъдебни производства, по които поддържа, че са му извършени полицейски регистрации, а именно:

В 01 РУ – СДВР по досъдебни производства ЗМ 66/ 2002г., пр. пр. № 3583/ 2002г.,; ЗМ 915/ 2002г., пр. пр. № 8443/ 2002г.; ЗМ 1680/ 2002г., пр. пр. № 16321/ 2002г., ЗМ 1720/ 2002г., пр. пр. № 16315/ 2002г.; ЗМ 2108/ 2002г. пр. пр. № 20311/ 2002г., ЗМ 6669/ 2002г., пр. пр. № 43982/ 2002г.;

В 03 РУ – СДВР по досъдебно производство ЗМ 3921/ 2002г.

В РУ С. по досъдебно производство ЗМ 872/ 2006г.

В СРТП ОДП СДВР досъдебно производство ЗМ 11285/ 2012г. пр. пр. № 31880/ 2011г.

Към молбата са приложени 3 споразумения за прекратяване на наказателни производства – по ч дело № И 267/ 2004г. на СРС, по н о х дело № 1099/ 2005г. на СРС, по н о х дело № 791/ 2007г. на РС Сандански, постановление за прекратяване на наказателно производство ЗМ 11285/ 2012г. по описа на СРТД – ОДП – СДВР

При изложените данни искането до административния орган е за снемане на полицейската регистрация по отношение на тези, за които условията за това са налични.

Издадена е Заповед № 3286з 239/ 20.01.2016г., според чиято съобразителна част в 01 РУ – СДВР е извършена полицейска регистрация № 17688/ 12.10.2002г. за деяние по чл.346, ал.1 вр. чл.18 НК; че с протоколно определение от 11.02.2004г. по н ч дело № И 267/ 2004г. на СРС е одобрено постигнатото споразумение, по силата на което Г. се признава за виновен и на основание чл.346а вр. чл.54 НК му е наложено наказание глоба в размер на 500 лв. С аргумент, че споразумението за прекратяване на наказателно производство не е сред основанията по чл.68, ал.6 от ЗМВР, е произнесен отказ да бъде снета сочената полицейска регистрация.

Недоволен от акта, Г. го оспорил пред АССГ, който с решение № 5227/ 19.07.2016г. по адм. дело № 3701/ 2016г. отменил цитираната заповед и изпратил преписката на органа за ново произнасяне по искането. Сред указанията по прилагане на закона са и тези, че органът е дължал разглеждане на искането във всички негови части, вместо което се е произнесъл само по една от полицейските регистрации.

След получаване на препис от решението в ГД „Национална полиция“ е извършена проверка относно обработвани и съхранявани в информационните фондове на МВР лични данни на жалбоподателя, за резултатите от която е съставено писмо рег. № 3286р 30668/ 08.08.2016г. с адресат началника на сектор ПНОЖ – ГДНП. В него е посочено, че към 11.01.2016г. за Г. са установени данни за извършена му една полицейска регистрация под № 17688/ 12.10.2002г. в 01 РУ – СДВР по преписка ЗМ 6669/ 2002г. В писмото са разгледани и останалите посочени в молбата на Г. досъдебни производства, по които той счита да му е направена полицейска регистрация и се подчертава, че лицето няма извършени по смисъла на чл.68 ЗМВР такива. Същевременно е посочено, че на основание чл.11, т.6 от Инструкция № 8121з 1122/ 12.09.2015г. за реда за обработка на лични данни в МВР служебно са заличени личните данни на Г., обработвани и съхранявани в информационните фондове на МВР във връзка с ДП №№ 66/ 2002г., 915/ 2002г., 1680/ 2002г., 1720/ 2002г. и 2108/ 2012г.,

всички по описа на 01 РУ – СДВР, както и по ДП № 11285/ 2012г. по описа на СДВР. Не са заличени личните данни на жалбоподателя, обработвани по ДП № 3921/ 2002г. на 03 РУ – СДВР и ДП № 872/ 2006г. на РУ С., приключили със споразумения, той като не са изтекли сроковете по чл.3 от Инструкция № 8121з 748/ 20.10.2014г. за определяне на сроковете за съхранение на лични данни, обработвани в МВР във връзка с провеждане на наказателно производство по реда на НПК и на проверки за наличие на данни за престъпление от общ характер.

Цитираното писмо е приложено към касационната жалба на директора на ГД „НП“, въз основа на която е образувано адм. дело № 10915/ 2016г.

С Решение № 5415/ 25.04.2018г. на ВАС, V отделение е оставено в сила решението на АССГ, I отд. 9 с-в по адм. дело № 3701/ 2016г. Касационната инстанция споделя съображенията на АССГ, че е налице произнасяне на органа само по една от полицейските регистрации; посочено е още, че според чл.13, ал.1. От наредбата за реда за извършване и снемане на полицейска регистрация, такава се извършва за всяко привличане на лицето като обвиняем за извършено умишлено престъпление от общ характер независимо от предишна такава, като се попълва нова карта за полицейска регистрация и се извършва ново фотографиране. А след като Г. е осъждан по три наказателни производства, очевидно са налице три полицейски регистрации съгласно чл.3, ал.1 от наредбата. Указано е при новото произнасяне на органа да се извърши проверка по отношение на всички посочени в заявлението регистрации и да се произнесе изрично по всяка от тях. Ако прецени, че е дължимо произнасяне на друг орган, следва ответникът да изпълни задължението си по чл.31, ал.1 АПК. Касационната инстанция обръща внимание и върху полицейската регистрация, чието снемане е отказано – според справката за съдимост, споразумението и протоколното определение за одобряването му се сочи, че на 11.10.2000г. Г. противозаконно е проникнал в чуждо МПС – но в справката за извършената проверка е посочено, че досъдебното производство е водено за това, че на 11.10.2002г. е направен опит за кражба на МПС. Това несъответствие следва да се прецени при новото произнасяне.

Видно от писмото на л.105 от адм. дело № 3701/ 2008г. преписката е получена обратно в Главна дирекция „Национална полиция“ на 14.05.2018г. С оглед непоследвалото произнасяне по нея на 29.06.2018г. Г. сезирал АССГ.

На 16.10.2018г. ответникът издал Заповед № 3286з 4157, с която е отказано снемането на полицейска регистрация № 17688/ 12.10.2012г., извършена в 01 РЕ – СДВР на жалбоподателя. Актът съдържа подробна съобразителна част, касаеща посочените от заявителя досъдебни производства и отсъствието на полицейски регистрации по тях.

При горната фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Към датата на сезиране на АССГ – 29.06.2018г. е налице произнасяне на органа с изричен акт съобразно задължителните за него указания по тълкуването и прилагането на материалния закон, дадени с влязлото в сила на 25.04.2018г. решение на АССГ по адм. дело № 3701/ 2016г. Това е така, доколкото писмото, с което преписката по заявлението на Г. е изпратена на органа, е получена в администрацията на ГД „НП“ на 14.05.2018г. Жалбоподателят не е уведомяван по реда на чл.57, ал.8 АПК за обстоятелство/а по ал.5, 6 или 7 от цитираната разпоредба.

Правното значение на Заповед № 3286з 4157/ 16.10.2018г. е това по чл.58, ал.3 АПК и т.8, изр.2 от Постановление № 4/ 22.09.1976г. по гр. дело № 3/ 1976г. на Пленума на ВС „ако е била подадена жалба срещу мълчаливия отказ, тя трябва да се приеме като жалба и срещу изричния отказ“. Но пълномощникът на Г. изрично заявява, че с оглед

издаването на Заповед № 3286з 4157/ 16.10.2018г. не поддържа оспорването /макар формално цитираният акт да е неблагоприятен за заявителя/. Съдържанието на защитата пред съд се определя от заинтересованото лице – чл.126 АПК. След като Г. е на становище, че съдържанието на издадената едва на 16.10.2018г. заповед не накърнява неговите права и законни интереси, произнасянето по валидността и законосъобразността на този акт е лишено от основание. Ето защо е дължимо прекратяване на производството по жалбата.

Основателно е възражението на адв. М., че към момента на сезиране на АССГ, а и повече от 3 месеца по-късно, е /бил/ налице мълчалив отказ без да се сочат обективни причини в разрез с изявлението на юрк. П. в осз на 23.10.2018г. Това означава, че ответникът следва да понесе отговорността за разноси. Съгласно чл.143, ал.2 от АПК подателят на жалбата има право на разноси и при прекратяване на делото поради оттегляне на оспорения от него административен акт. Разпоредбата е аналогична на нормата на чл.78, ал.2 от ГПК, меродавна за чието приложение е извънпроцесуалното поведение на ответника. Мълчаливият отказ на директора на ГД „Национална полиция“ е съществувал както към 29.06.2018г., така и до 15.10.2018г., което е дало основание на Г. да инициира образуването на настоящето дело. Следователно с извънпроцесуалното си поведение органът е станал причина за отнасяне за спора пред АССГ. От Г. са сторени разходи за заплащане на държавна такса по жалбата – 10 лв., както и възнаграждение по договор за правна защита и съдействие, сключен на 27.06.2018г. с адв. М. – 500 лв.

По изложените съображения съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ определението, с което е даден ход на устните състезания по делото.

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ оспорването от Г. С. Г., чрез адв. М. срещу мълчалив отказ на директора на Главна дирекция „Национална полиция“ да се произнесе по искане вх. № 338400 9737/ 12.12.2015г. по описа на 09 РУ – СДВР за снемане на 9 полицейски регистрации, последвано от Заповед № 3286з 4157/ 16.10.2018г.

ПРЕКРАТЯВА производството по делото.

ОСЪЖДА Главна дирекция «Национална полиция» да заплати на Г. С. Г. 510 /петстотин и десет/ лв. разноси по делото.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред ВАС в 7-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: